

Drago Jančar

Visat núm. 2

(octubre 2006)

by Simona Škrabec

Drago Jančar va néixer el 1948 a Maribor (Eslovènia). Quan el presenten a l'estranger, li acostumen a posar l'etiqueta de millor escriptor eslovè, el més llegit, el més traduït, el més conegut. Però com que en la literatura no hi ha cap tret de sortida ni cap meta, ni cap cinta al final de la pista que proclami el vencedor, Drago Jančar es mereix ser conegut pel contingut dels seus llibres.

De la seva producció literària, cal destacar les novel·les *Galiot* (1978), *Aurora boreal* (1984), *Desig burlador* (1993), *Soroll dins del cap* (1998); els reculls de narracions *La mirada de l'àngel* (1992) i *El fantasma de Rovenska* (1998). Els seus personatges són conscients que tenen una sola i única vida que han de defensar contra un medi hostil. Per a les idees i els interessos que mouen el món, una vida com la seva no representa res. Encara que els herois de Jančar sucumbeixen, tanmateix, per les seves pròpies decisions equivocades.

La posició crítica de Jančar envers la societat es va accentuar en el últim decenni del règim comunista a Iugoslàvia. En comptes de formular una acusació explícita, amb *El gran vals brillant* (1985) i altres obres teatrals va aconseguir recrear l'atmosfera angoixant d'una societat dominada per les estructures del poder. Al mateix temps, va col·laborar en la revista literària *Nova revija*, que pot ser considerada com una plataforma decisiva per a la independència d'Eslovènia l'any 1991 i la implantació d'un sistema democràtic. Els assaigs de Jančar d'aquest període són un testimoni valuós dels canvis polítics en l'espai centreeuropeu, especialment les reflexions reunides en el volum *Terra incògnita* (1989).